

Liamine Zeroual. Està perdent a poc a poc el suport de totes les potències europees.

Algèria: un referèndum contra els islamistes

El president d'Algèria, Liamine Zeroual, ha convocat un referèndum per al proper dia 28 amb la intenció d'il·legalitzar els partits islamistes i berbers enmig d'una situació cada cop més insostenible.

La decisió del president d'Algèria, el general Liamine Zeroual, de convocar un referèndum amb la finalitat de prohibir els partits islamistes i berbers no ha sorprès gens les principals formacions de l'oposició, laica o islamista. La consulta, que es farà el dia 28 de novembre, és un pas més en el pla dissenyat pel president Zeroual de buscar una legitimitat democràtica sense haver de dialogar amb el Front Islàmic de Salvació (FIS) clandestí i els partits que continuen demanant una sortida negociada del conflicte que viu el país magribí des de fa quasi cinc anys.

En el referèndum es votarà una reforma de la constitució per la qual Algèria adoptarà tres principis bàsics, islam, arabisme i berberisme, que no podran ser utilitzats "amb finalitat política". Per tant, les formacions que ara es diuen islamistes, com el FIS, o defensen la cultura berber, seran il·legalitzades per sempre més.

Aleshores, sense oposició, Zeroual podria convocar per a l'any que ve unes eleccions legislatives, que guanyaria fàcilment el règim militar. El novembre del 1995 es va escriure la primera fase d'aquest pla amb les presidencials, en les quals va vèncer Zeroual. En aquesta consulta, tampoc no hi van participar candidats dels principals partits. L'islamista moderat Mahfoud Nahnah, de Hamas, va quedar en segon lloc.

La mesura amenaça d'aïllar encara més el règim militar. Zeroual ha exhaurit el crèdit polític guanyat fa un any, quan semblava que, després de la victòria electoral, iniciaria contactes amb els islamistes. Fins i tot el FIS, en un gest audaç, es va atrevir a reconèixer el triomf del general.

En aquest any, Zeroual no ha fet res per desbloquejar un conflicte que ha causat la mort de més de 20.000 persones. Al contrari, la seva obstinació a negar el paper que correspon als islamistes en la societat algeriana ha radicalitzat les posicions. El sector més intransigent dels militars continua defensant el llenguatge de la repressió per posar fi als insurgents, comparant aquesta crisi amb la guerra d'alliberament contra els francesos (1954-1962).

Entre l'oposició regna el desconcert. Els dos líders del FIS empresonats, Abasi Madani i Ali Belhadj, que han demanat moderació en moltes ocasions als seus seguidors, a l'espera d'un gest del govern, han estat desautoritzats unes quantes vegades pels dirigents de la guerrilla. Els atemptats de l'Exèrcit Islàmic de Salvació (EIS, braç armat del FIS) i del Grup Islàmic Ar-

ARXIU / EFE

Els atemptats dels grups islamistes són cada cop més agosarats. Les peticions de moderació dels líders del FIS empresonats no han trobat resposta.

mat (GIA), més radical, són cada cop més agosarats i tan cruels com sempre. La mort del batlle d'Alger, Alf Bucetta, el dia 21, és un exemple de la capacitat d'actuació dels rebels, que es mouen amb agilitat per la capital. Bucetta va morir quan li van atacar el vehicle amb què circulava, prop del Ministeri de Defensa i de la seu del cap de govern.

El conflicte impedeix la reactivació d'una economia que ja seria paralitzada si no fos pel sector dels hidrocarburs. El pla d'ajustament estructural, auspiciat pel Fons Monetari Internacional (FMI), en la pràctica no s'aplica perquè el govern militar no es veu en condicions d'acomodar més treballadors ni de vendre unes empreses que no vol ningú. Els islamistes, que havien respectat la indústria del petroli, han actuat últimament contra els seus treballadors, causant un nou trastorn a Zeroual i l'alarma entre les firmes estrangeres.

Els únics que confien en els militars són els països europeus, i sembla que se'ls acaba la paciència. Alemanya ja fa temps que no accepta les consignes de França, valedora de Zeroual, i ha permès que s'hi hagi instal·lat un representant del FIS. França també dona signes de cansament, i Espanya aposta pel règim militar, com ho demostren els continus viatges dels alts càrrecs del govern espanyol a la capital algeriana.

Antoni Castel